

GŁOS POMORZA

Organ PPS na Pomorze północne, Warmię i Mazury

Rok 2

Grudziądz, piątek, dnia 18 stycznia 1946 r.

Nr. 15

Nowe władze Stronnictwa Ludowego

Warszawa, 17. 1. — Podczas V Kongresu Str. Lud. wybrano następującą władzę S. L.:

Prezesa S. L. został Wincenty Baranowski. Wiceprezesami zostali: b. wicepremier Stanisław Janusz i b. prezes „Wyzwolenia” Tabor (pov. miechowski).

Prezesa Rady Naczelnej S. L. wybrano dra Józefa Putka. Sekretarzami: mjr. Ożga-Michalskiego i Michałkiewiczową (woj. poznańskie).

Rada Naczelna S. L. wybrała następujących działaczy ludowych do Stron. Ludowego Wykonawczego: woj. białostockie, Grubecki — woj. warszawskie, Koszycki — woj. warszawskie, Mitura — woj. warszawskie, Kaczoła — woj. warszawskie, Rogowski — woj. warszawskie, Szymanek — woj. łódzkie, Cieślak — woj. warszawskie, Podrygallo — Kielce, Michalak — woj. poznańskie, Augustyn — woj. rzeszowskie, dr Litwin — Warszawa, dr Wrona — woj. lubelskie, Maślanka — woj. pomorskie, Tac — woj. lubelskie, Dybowski — woj. białostockie, Drewnowski — Dolny Śląsk, Gwiazdowicz — Warszawa.

Zastępcy: Poseł Woner — woj. krakowskie, J. A. Król — Łódź, Dąb-Kociół — Łódź, Blak — woj. krakowskie, Jachowicz — woj. pomorskie, Jurek, woj. śląsko-dąbrowskie, Rusin — Kraków, Woner Jan — Łódź, Jaroszowa — Rzeszów, Tupalski —

Depeza Kolejarzy Okręgu Szczecińskiego do Prezydenta K. R. N.

Warszawa, 17. 1. — Prezydent K. R. N. Bolesław Bierut otrzymał następującą depezę od Pierwszego Okręgowego Zjazdu Delegatów Zw. Zawodowego Pracowników Kolejowych R. P.:

„Pierwszy Okręgowy Zjazd Delegatów Związku Zawodowego Pracowników Kolejowych R. P., obradujący w nowo odkrytym piastowskim Szczecinie, przesyła Ci, Ob. Pie, kolejarze okręgu szczecińskiego po przez wyteżoną i ofiarą służbę, pracować będą nad zagospodarowaniem ziem odzyskanych i ugrunтовaniem odrodzonej demokratycznej Polski”.
(Podpis: Prezydium Rady).

Polacy w Jugosławii stoją twardo

przy zasadach demokratycznych nowej sprawiedliwej Polski

Warszawa, 17. 1. — Przedstawiciele Polonii z Jugosławii przesłali na ręce Prezydenta K. R. N. następującą depezę:

„Trzeci Zjazd Polaków w Jugosławii, który odbywa się w przeddzień powrotu do Polski, śle Ci Distinguished Ob. Prezydencie, i wzywa najgłośniejszy przywiązanie, i słurowania, że Polacy w Jugosławii stać będą twardo przy zasadach demokratycznych nowej, sprawiedliwej Polski. Głęboko zachowujemy w sercach Twoją Ob. Prezydencie, decyzję, aby nas szybko powrócić Polsce”. (PAP)

Warszawa, Dzendzel — Warszawa, Stasiak — woj. lubelskie, Stabaszewski — woj. rzeszowskie, Debicki — Pomorze Zachodnie, Garnarczykowa — Łódź, Czechowski — Łódź, Matuszak — Poznań i Klenowicz — Gdańsk.

Prezydium Naczelnego Komitetu Wykonawczego ukonstytuuje się na jutrzejszym zebraniu. Prezesem Klubu Poselskiego S. L. pozostaje w dalszym ciągu min. Kowalski, a wiceprezesem poseł Woner z Krakowa.
(PAP)

Z krwi i bohaterstwa Żołnierza Polskiego zmartwychwstała Warszawa

Kielnia i młot robotnika piszą program i przyszłość polskiej demokracji

ROZKAZ NR 181 NACZELNEGO DOWÓDZTWA WOJSKA POLSKIEGO

Warszawa, 17. 1. 1946 r.

Do żołnierzy, uczestników oswobodzenia Warszawy i wszystkich żołnierzy Wojska Polskiego!

Żołnierze! Dzisiaj znów tak samo, jak w wielkich chwilach dla Ojczyzny — ku wam zwracają się myśli i uczucia całej Polski. Ku wam zwraca swe oczy bohaterki lud naszej wielkiej, ukochanej Warszawy. Ku wam, jednym, zgodnym i pełnym rytmem bije dzisiaj serce naszego kraju, serce naszego wielkiego narodu męczenników i bohaterów. To serce nasze — Warszawa — okrutny najeźdźca niemiecki próbował zabić salwami plutonów egzekucyjnych, zatopić morzem krwi najlepszych synów narodu, zagłuszyć jękami tortur w katowniach gestapo, a wreszcie spalić, wysadzić dynamitem. Wybicie tego serca nie było wielkim dzwonek narodowym, wzywającym Polaków do czynu, do walki, do pracy dla Polski. Ale stała się rzecz wielka, cudowna w historii naszej.

Im więcej to serce Polski — Warszawa — było męczone i zagłuszane, tym silniej było ono miłością i ofiarnością, jakiej nie znaly nasze dzieje i głos jego rozlegał się po Polsce, docierał do każdej strzechy wieśniaczej, do każdej suteryny robotnika, cudownym balsamem kołł rany śmiertelne, prowadził na bój partyzantów i żołnierzy polskich na wszystkich krawcach Europy, dodawał męstwa skazanym, idącym na śmierć z okrzykiem „Polska” na ustach.

Nie mógł wróg zabić tego wielkiego serca narodu, bo wasza żołnierska krew ożywiła go na nowo, bo wasze bohaterstwo dawało mu nieśmiertelność! To zwycięstwo w 1939 roku nie dało hańbić stolicy i krwi strażników zmartwychwstała Warszawa! To wasze bataliony ginęły na lewym brzegu wisłanym, niosąc w 1944 roku pomoc powstańcom Warszawy. Wówczas jednak wyzwolić stolicę nie mogliście, mimo wszystkie ofiary i musielicie przez długie tygodnie z prawego brzegu Wisły w udruce najwyższej, widzieć Warszawę wyrzynaną i paloną, słyszeć jęki kobiet i dzieci, grzebanych żywcem pod gruzami, bowiem sanacyjne dowództwo powstania waszej pomocy nie chciało i do niej nie dopuszczało, bojąc się, by w powstańczej Warszawie władza, wraz z waszym przybyciem, nie wymknęła się z rąk Bora i jego kilki.

Dlatego rozpoczęto powstanie w takim momencie, kiedy Armia Czerwona nie była przygotowana do ofensywy i nie mogła skutecznie pomóc powstańcom. Chciano z Warszawy usunąć Niemców i nie dopuścić czerwonych. Chciano zwrócić naród przeciwko niosącej mu wyzwolenie Armii Radzieckiej, a rezultaty tej polityki widzieliście wypisane językami płomieni na panoramie plonącej stolicy w niezapomniane jesienne noce 1944 roku. Całun śmierci pokrył spalone miasto. Tylko z grobów ziemnych, ze świętej krwi męczenników powstania płynął nurt życia, tylko pod pancernym śmiercią było zakopane w ruinach, nieśmiertelne serce narodu. Chwile największego niebezpieczeństwa nadeszły dla ukochanego miasta.

I wówczas wyście, żołnierze, okrytej glorią zwycięstw I armii dali swoją ożywczą krew. Warszawa i w nigdy niezapomnianej bitwie 17 stycznia, rocznicę której obchodzimy — szturmem zawiładnęliście zgłiszczami stolicy, idąc u boku braci swoich ze wschodu, z jakimi łączyła was wspólna krew i wspólna chwala.

Za waszą sprawą, żołnierze, Warszawa zmartwychwstała. Minał tylko jeden rok od chwili, gdyście wkroczyli na jej gruzach, a już pulsuje miasto wielką twórczą pracą, już kipi życie w warsztatach, uczelniach, urzędach, już dźwiga się stolica z ruin i snuje wielkie plany i marzenia na przyszłość. Po raz pierwszy w naszych dziejach najbliższe marzenia narodu o Polsce szczęśliwej i dobrej, dla wszystkich jej synów, przestaje być tylko fantazją literacką, lub głosem wołającego na puszczy, stają się Jutrem narodu, którego kontur widzimy w cudownie odradzającej się Warszawie. Na panoramie gruzów stolicy kielnia i młot robotnika pisze program i przyszłość polskiej demokracji. Dla Was bije dzisiaj serce Warszawy, żołnierze! Ku wam wyciąga dziękczynną dłoń lud stołeczny. Uścisnąć ją mocnol! Utrwalajcie jedność z bohaterką i robotnikiem i chłopem polskim. Bądźcie godnymi poległych swych braci! Kroczcie naprzód mimo wszelkie trudy i knowania wrogów demokracji, tą drogą jaka wiodła was pod przewodnictwem K. R. N. do takich zwycięstw, jak 17 stycznia, bo to jest jedyna słusna droga dla Polski, bo to jest jedyna droga ku Warszawie, nigdy już więcej nie deptanej butem najeźdźcy, nigdy już więcej nie rozpinanej na krzyżu golgoty narodowej.

W związku z pierwszą rocznicą wyzwolenia stolicy, rozkazuje:

1. Przedstawić do odznaczenia wszystkich powstańców jeszcze nienagrodzonych, zasłużonych uczestników wyzwolenia Warszawy.
2. Przedstawić do odznaczenia medalem „Za Warszawę” wszystkich uczestników walki o stolicę.

Niech żyje Warszawa, bohaterka, nieziszczalna stolica zwycięskiej demokracji polskiej!

ZASTĘPCA NACZELN. DOWÓDZCY W. P.
DO SPRAW POLIT.-WYCHOWAWCZYCH
(-) Spychalski, General Dywizji.

NACZELNY DOWÓDCA W. P.
(-) Żymierski,
Marszałek Polski.

Drugie 2000 żołnierzy polskich odplynęło z Anglii

London, 17. 1. Anglię opuścił drugi transport żołnierzy polskich, którzy po przeszło 6-letniej tułaczce wracają do kraju. Żołnierze polscy zostali zaokrętowani na statek brytyjski o pojemności 9500 ton, w Tilbury, w pobliżu ujścia Tamizy. Transportem, obejmującym ponad 2000 żołnierzy i 19 oficerów, dowodzi pułk. Perko.

Statek z transportem żołnierzy polskich ma przybyć do Gdańska w sobotę. Radio brytyjskie podało krótki raport z momentu zaokrętowania żołnierzy polskich w Tilbury. Do mikrofonu przemówił pułk. Perko, dając wyraz swej radości z bliższego powrotu do Polski.

Wacław Konderski przewodniczącym Komisji Gospodarczo-Finansowej ONZ

Warszawa. Przewodzącym Komisji Gospodarczo-Finansowej Zgromadzenia Narodów Zjednoczonych został wybrany dnia 11 stycznia rb. w Londynie nie Minister Spraw Zagranicznych RP Wincenty Rzymowski, jak mylnie podano, lecz dyrektor departamentu Ministerstwa Skarbu Wacław Konderski. (PAP)

Dywizjon trawlerów powróci do Polski

Gdańsk, 17. 1. W jednym z basenów portu w Lubece odnaleziono 4 trawlerzy polskiej Marynarki Wojennej — „Mewa”, „Rybłwa”, „Czajka” oraz „Żuraw” — które zostały wywiezione przez Niemców z Gdyni w 1939 r.

Podczas wojny okręty te zaminowywały wody morza Północnego, jako jednostki floty niemieckiej. Obecnie wyjeżdzą po loty niemieckie, w celu sprowadzenia ich do portu macierzystego. (PAP)

Wyjazd polskiej delegacji do Szwajcarii

Warszawa. W godzinach rannych 12 stycznia wyjechała polska delegacja dla rokowań ze Szwajcarią w składzie: podsekretarz stanu w Ministerstwie Żeglugi i Handlu Zagranicznego, dr Grosfeld, jako przewodniczący, dyrektor departamentu w Ministerstwie Żeglugi i Handlu Zagranicznego Drodzowski i nacelnik Wydziału Zachodniego Min. Żeglugi i Handlu Zagranicznego Roszkowski. (PAP)

Odłot Ministra Jedrychowskiego do Jugosławii

Warszawa, 17. 1. W dniu 16 bm. wystartował z lotniska Okęcie Minister Żeglugi i Handlu Zagranicznego dr Stefan Jedrychowski, udając się do Białogrodu celem podpisania umowy handlowej z Jugosławią. (PAP)

Sprzęt radiowy ze Szwecji

Warszawa, 17. 1. W ostatnich dniach przybyła do Warszawy pierwsza partia sprzętu radiowego, zamówionego w Szwecji. Jest to przede wszystkim sprzęt transmisyjny i odbiorczy. W najbliższym czasie Polskie Radio oczekuje przybycia 1300 odborników najwyższej klasy, przeznaczonych dla radiowłóz. (PAP)

Pierwsze 100 wagonów z państw. fabryki wagonów we Wrocławiu

Warszawa, 17. 1. W sierpniu roku ubiegłego na zjeździe w Jeleniej Górze mówiono o konieczności uruchomienia i odbudowania największej w Europie fabryki wagonów „Linke-Hofmann”.

Zgodnie z tym Centralny Zarząd Przemysłu Metalowego rozpoczął werbowanie pracowników. Pionierzy ci nie zawiedli pokładanych w nich nadziei. Plan został wykonany ściśle.

Uroczystość przekazania Ministerstwu Komunikacji pierwszej partii 100 wagonów, wyprodukowanych przez państwową fabrykę wagonów we Wrocławiu, odbędzie się przy udziale Ministra Przemysłu, ob. Minca, dnia 26 bm. we Wrocławiu. (PAP)

Znaczne ożywienie ruchu portowego

Warszawa, 17. 1. Na przełomie starego i nowego roku zaznaczyło się duże ożywienie ruchu w portach polskich. W pierwszym tygodniu stycznia weszło do portu Gdyni 18 statków oraz 3 holowniki polskie, odzyskane z Niemiec.

Ogółem wydładowano w porcie w pierwszym tygodniu rb. 6985 ton drobnicy, 2271 ton rudy, 148 ton garbników, 4700 bezcełk śledzi i 410 samochodów. Przybyło też 1120 pasażerów, przeważnie repatriantów.

W tym samym okresie wyszło z portu 20 statków o łącznym tonażu 22.900 ton rejestrowanych, zabierając 3570 ton węgla do Szwecji, 2487 ton do Danii i 2857 ton do Związku Radzieckiego. (PAP)

Biegu historii

nikt nie zdoła powstrzymać!

Prasa podziemna w kraju.

W Polsce, pod okupacją niemiecką, którą charakteryzowało jaknajbardziej brutalne wyniszczanie przodowniczych żywiołów w narodzie polskim — powstało nietylko konspiracyjne kierownictwo polityczne i odrodziły się Siły Zbrojne. Powstała prasa, wyraziła opinie i poglądy. Prasa, formułująca zadania przyszłości i urabiająca umysły swoich czytelników.

Prasa podziemna stała się jednym z najwspanialszych instrumentów walki Narodu Polskiego o wolność. Była zarazem pisany świadectwem gruntownych przemian, jakie zachodziły w okupowanym przez zniechęconego wroga kraju, świadcząc o nieugiętości ducha polskiego, będącego spuścizną naszych przodków, ducha Chrobrych, Batorych i Sobieskich.

Czytając wypowiedzi tajnych pism, rozpowszechnianych dość szeroko, stwierdzamy we wszystkich ruchach politycznych kraju pogłębienie programowe. Wszystkie ruchy polityczne formułowały swe hasła bardziej jasno, niż w okresie przedwojennym. Hasła, pojęcia, dążenia, które dawniej nieraz tonęły w gądaninie — w okolicznościach życia podziemnego kraju, musiały być jak najżywiej powiązane z treścią codziennego życia. Musiały być zwierciadłem wypadków z areny politycznej i militarnej świata wojennego. I prasa podziemna sprostała temu niezbyt — jakby się może niejednemu wydawało — łatwemu zadaniu.

Mówią o tym same wypowiedzi pism. Wystarczy przytoczyć tylko dwa przykłady, aby mieć dostateczny obraz wspomnianej prasy.

Organ ludowców „Polska Ludowa”, tak ujmując postawę rzeszy chłopskich, walczących pod zielonymi sztandarami: „Ich idea przewodnią jest demokracja społeczna, bodźcem myśli i czynów związek człowieka z ziemią oraz skuteczne zabezpieczenie praw człowieka i obywatela”.

Jeszcze jaskrawiej uwypatnia się działalność prasy podziemnej w piśmie socjalistycznym „Wolność”, które pisze, omawiając „oblicze polskiej klasy robotniczej”:

„Ruch nasz zajął pozycję centralną w ogólnym ruchu narodowym i przenika do wszystkich komórek jego życia. Stare, nieufne nastawienie do każdej formy współpracy z innymi warstwami, ustąpiło miejsca gotowości do podejmowania każdego ogólnego problemu państwowego i rozwiązywania go w myśl pragnień najszerzych mas społecznych”.

„Na tym podłożu wyrosła pewność, że nikt już nie zdoła cofnąć koła historii”. Bieg wydarzeń dzisiejszych prowadzi — mówi pismo socjalistyczne — do ostatecznego wniosku: „Z zawieruchy wojennej zrodzi się wyśmieniona demokratyczna i sprawiedliwa dla wszystkich Rzeczpospolita Polska”.

Zaiste, jak słuszne i prorocze słowa.

Z procesu w Norymberdze

Przestępcy wojenni Raldur von Schirach, Dönitz i Raeder

Norymberga, 17. 1. W procesie norymberskim przedstaw. oskarżenia przedłożył dzisiaj materiały dowodowe, dotyczące Baldura von Schiracha. Akt oskarżenia zarzuca mu udział w przestępstwach przeciw ludzkości, w prześladowaniu żydów, w organizowaniu pracy niewolniczej. Oskarżyciel zacytował m. in. słowa Baldura von Schiracha, wypowiedziane w Wiedniu, który oświadczył: „Jeżeli ktokolwiek mi zarzuci, że wypędziłem dziesiątki tysięcy żydów z Wiednia do ghetta wschodnio-europejskich, to odpowiem, iż w ten sposób przyczyniłem się jedynie do podniesienia cywilizacji europejskiej”.

Wczoraj oskarżyciele skończyli swe wywody przeciwko Doenitzowi i Raederowi. Raeder jeszcze przed dojściem Hitlera do władzy pracował usilnie nad odbudową niemieckiej marynarki wojennej. Na międzynarodowych konferencjach Raeder udzielał świadomie fałszywych informacji o stanie floty niemieckiej.

Z Walnego Zgromadzenia O. N. Z.

Światowa Federacja Związków Zawodowych

domaga się swych praw decydowania o losach świata

Londyn. — Agencja Reutersa donosi, że następujące punkty przedstawiono komisji ogólnej, która zebrała się dnia 13 stycznia br. wieczorem w celu omówienia porządku plenarnych obrad sesji w bieżącym tygodniu, a mianowicie:

- 1) rezolucję brytyjską, domagającą się, aby wszystkie narody, miłujące pokój, współdziałały z UNRRA;
- 2) propozycję utworzenia komisji do spraw energii atomowej, wysuniętą przez Wielką Brytanię, Związek Radziecki, Stany Zjednoczone, Francję, Chiny i Kanadę;
- 3) propozycję Kuby w sprawie zmiany przepisów proceduralnych ONZ;
- 4) rezolucję Kuby w sprawie zażądania od ONZ położenia podpisu pod deklaracją praw człowieka i narodów.

Rezolucje

w sprawach współdziałania z UNRRA i bomby atomowej „tragicznie pilne”

Posiedzenie pod przewodnictwem Paul Henri Spaaka trwało przeszło 2 godziny. Postanowiono, że zgodnie ze zdaniem przedstawiciela Nowej Zelandii, Piotra Frazera, zarówno rezolucja w sprawie bomby atomowej i

postanowienie w sprawie UNRRA są „tragicznie pilne” i powinny być przedstawione natychmiast Zgromadzeniu.

Na posiedzeniu komisji ogólnej byli obecni przedstawiciele następujących państw: Ukrainy, Polski, Nowej Zelandii, Związku Radzieckiego, Stanów Zjednoczonych, Unii Południowo-Afrykańskiej, Francji, Chin, Wielkiej Brytanii, Wenezueli, Panamy, Syrii i Urugwaju.

Następnie komisja ogólna postanowiła zawiadomić delegację Kuby, że ponieważ treść jej rezolucji o prawach człowieka i narodów jest umieszczona w statucie Organizacji Narodów Zjednoczonych i w sprawozdaniu komisji przygotowawczej, zbytecznym jest przedstawianie Zgromadzeniu specjalnych postanowień.

Sprawę wniosku dra Manuilskiego, aby światowa federacja związków zawodowych musiała zasięgać opinii Rady Gospodarczo-Społecznej ONZ, postanowiono rozważyć podczas rozmowy sekretarza Komitetu Wykonawczego z delegatami federacji.

Wniosek delegacji Filipin zwolania międzynarodowej konferencji prasowej, postanowiono zwrócić delegacji dla wyjaśnienia kwestii taryf komunikacyjnych i telegraficznych. Delegacja Filipin ma wnieść tę sprawę ponownie po uzyskaniu potrzebnych informacji.

W miejsce Nowej Zelandii wybrano Jugosławię na członka Komisji Gospodarczo-Społecznej.

W miejsce Nowej Zelandii wybrano Jugosławię na członka Komisji Gospodarczo-Społecznej

Londyn. — Agencja Reutersa donosi, że w dniu 14 stycznia br. odbyło się 4-te posiedzenie Generalnego Zgromadzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych, które otworzył premier Nowej Zelandii, Fraser. Na wstępie premier Fraser wycofał kandydaturę Nowej Zelandii do Rady Gospodarczo-Społecznej. W ten sposób jedyną kandydaturą na 18-go członka pozostała kandydatura Jugosławii.

Oświadczenie premiera Frasersa spotkało się z gorącym aplauzem wszystkich delegatów, a jugosłowiański minister informacji Sava Kosanović podziękował Nowej Zelandii w imieniu swego kraju. Przystąpiono do głosowania i Generalne Zgromadzenie ONZ wybrało 45 głosami Jugosławię na członka Rady Gospodarczo-Społecznej. Przeciwko kandydaturze Jugosławii padły 3 głosy.

Statut Rady Gospodarczo-Społecznej przewiduje, że 1/3 jej członków zasiada w Radzie przez 3 lata, 1/3 przez 2 lata i 1/3 przez 1 rok. Głosowanie w tej sprawie dało następujące wyniki:

Na 3 lata zostały wybrane do Rady: Belgia, Chile, Chiny, Francja, Kanada i Peru. Na 2 lata: Czechosłowacja, Indie, Kuba, Norwegia, W. Brytania i Związek Radziecki. Na 1 rok: Grecja, Jugosławia, Kolumbia, Liban, Ukraina i Stany Zjednoczone. (PAP)

Świat pracy chce być traktowany na równi z wszystkimi narodami

Londyn, 17. 1. Na wtorkowym posiedzeniu kierowniczego komitetu ogólnego ONZ przewodniczący Centralnej Rady Związków Zaw. ZSRR i członek Światowej Federacji Związków Zaw. Kuźniców wystąpił z wnioskiem, że w organizacji NZ powinno się znaleźć również przedstawicielstwo świata pracy.

Podkreślając, że Federacja reprezentuje 65 milionów robotników, Kuźniców oświadczył:

„Jesteśmy głęboko przekonani, że nasz cel pokrywa się z celem Narodów Zjednoczonych. Wierzymy, że przeznaczeniem Organizacji Narodów Zjednoczonych — jest wnieście szczęścia w życie, poprawienie bytu robotników i zabezpieczenie trwałego i sprawiedliwego pokoju. Jesteśmy zdania, że byłoby bardzo korzystne dla ludzkości, gdyby ogólne Zgromadzenie uznało naszą potężną organizację i byłoby dobre dla świata, gdyby głos tej wielkiej organizacji dał się słyszeć z mównicy Ogólnego Zgromadzenia”.

Delegat francuski, Paul Boncour, podtrzymując przedstawiciela ZSRR, domagał się, aby poruszone zagadnienie weszło do porządku obrad Ogólnego Zgromadzenia: „Nie można porównywać tej Federacji — mówił Boncour — z żadną inną organizacją świata i dlatego nie należy się obawiać, że inne organizacje zwrócą się do nas z podobnymi żądaniem. Ta Federacja jest nam potrzebna dla osiągnięcia naszych celów”.

Przewodniczący Spaak wysunął projekt utworzenia specjalnego podkomitetu, złożonego z 6 osób, który nawiązałby kontakt z przedstawicielami Związków Zawodowych, dokładnie zbadał sprawę, a następnie — przedyskutował ją.

Spaak zgodził się z przedstawicielami ZSRR, że należy możliwie najprędzej nawiązać kontakt z Związkami Zawodowymi.

Po dwugodzinnej dyskusji, w której głównymi przeciwnikami byli delegat Wielkiej Brytanii Hector Mac Neil i przedstawiciel ZSRR, Andrzej Gromko, ustalono, że odbędzie się zebranie proponowane przez Spaaka podkomitetu. Podkomitet złoży swe sprawozdanie na następnym posiedzeniu Komitetu Ogólnego.

Nowy York — Warszawa

Londyn, 17. 1. Wiceprzewodniczący Amerykańskich Zamożnych Linii Lotniczych oświadczył na konferencji prasowej w Ha-dze, że z końcem lutego będzie podjęta bezpośrednia komunikacja lotnicza między Nowym Jorkiem a Warszawą.

Posiedzenie Rady Kontrolnej w Niemczech

Władze brytyjskie przejęły aktywa i majątek kopalń węglowych

Moskwa. — Agencja Tass donosi, że pod przewodnictwem marszałka Montgomery odbyło się w Berlinie kolejne posiedzenie Międzysojuszniczej Rady Kontrolnej. Na posiedzeniu obecni byli generałowie: Sokołowski, Mac Nernay i Koenig.

Międzysojusznicza Rada Kontrolna postanowiła, że:

- 1) zdolność produkcyjna przemysłu stalowego, jaki pozostawi się w Niemczech nie ma przekraczać 500.000 ton stali w sztabach rocznie;
- 2) dopuszczona w Niemczech produkcja nie może przekraczać 5,8 milionów ton stali w sztabach. Cyfra ta co roku będzie podlegała rewizji;
- 3) w Niemczech pozostawi się najbardziej przestarzałe zakłady stalowe.

Posiedzenie Komitetu Wykonawczego Francuskiej Partii Socjalistycznej

Paryż. W Paryżu odbyło się posiedzenie komitetu wykonawczego francuskiej partii socjalistycznej pod przewodnictwem delegata departamentu Sekwany Depre, w obecności ministrów Vincent Auriol, Tixter i innych.

Na posiedzeniu rozpatrywano stosunek partii socjalistycznej do rządu oraz do partii komunistycznej.

Głos zabrał Vincent Auriol, który wzywał do dalszej współpracy z rządem. Usta-

Na posiedzeniu Międzysojuszniczej Rady Kontrolnej przyjęto do wiadomości, że na posiedzeniu komisji koordynacyjnej, generał Robertson zawiadomił komisję, że 22 grudnia ub. roku, na podstawie rozporządzenia administracji wojskowej, władze brytyjskie przejęły cały majątek i aktywa niemieckich kopalń węglowych w strefie brytyjskiej.

Generał Robertson poinformował zebranych, że rząd brytyjski zamierza bez wszelkich odszkodowań pozbawić właścicieli praw własności. Marszałek Montgomery zawiadomił Radę, że belgijskie wojska okupacyjne w strefie brytyjskiej w chwili obecnej są zgrupowane w jednym miejscu. Wojska te pełnią i będą nadal pełnić służbę pod rozkazami marsz. Montgomery. Nie będą natomiast pełniły żadnych funkcji administracyjnych.

pienie socjalistów pociągnęłoby, zdaniem jego, „poważne następstwa”. Auriol wypowiedział się przeciwko utworzeniu wspólnego bloku socjalistów i komunistów.

Na przemówienie Auriola odpowiedziała Marti-Capgrasse, wypowiadając się za połączeniem partii socjalistycznej z komunistyczną i za wspólnym opracowaniem projektu konstytucji. Niektórzy inni mówcy, jak le Troqueur i Depre, poparli stanowisko Auriola. Po dłuższej dyskusji komitet wykonawczy przyjął punkt widzenia Auriola.

Na dzień 29 marca br. zwołano nadzwyczajny zjazd partii socjalistycznej, na którym będzie omówiony projekt konstytucji, taktyka wyborcza i program partyjny.

Unieszkodliwienie łodzi podwodnych

Londyn, 17. 1. Dzienniki przynoszą oświadczenie ministerstwa marynarki, wedle którego niebezpieczeństwo łodzi podwodnych ograniczenie będzie do minimum.

Stanie się to dzięki nowo wynalezionemu aparatowi, który oparty jest o system radiofonii. Aparat ten może służyć do dokładnego określenia miejsca, gdzie znajduje się nieprzyjacielska łódź podwodna, samolot lub bomba raketowa. Aparat działa na bardzo znaczne odległości.

Jednostki floty amerykańskiej pozostaną na Morzu Śródziemnym

Waszyngton. Amerykańskie ministerstwo marynarki podało do wiadomości, że część floty amerykańskiej, pod dowództwem admirała Hewitta, będzie stacjonować na Morzu Śródziemnym.

Po 3 oddziały floty amerykańskiej będą się znajdowały na Pacyfiku i na Oceanie Atlantyckim. Pearl Harbour będzie główną bazą floty amerykańskiej na Pacyfiku. (PAP)

